

Sygn. akt **IIK 28/14**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 17 marca 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Izabella Gabriel

Protokolant: Sylwia Sobczak-Pizuch

po rozpoznaniu sprawy

M. P.

syna R. i M. z domu J.

urodzonego (...) w J.

oskarżonego o to, że

w dniu 11.11.2013 r. we W. na Placu (...), kierował będąc w stanie nietrzeźwości tj. 1,01 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu samochodem marki O. (...) o nr rej. (...)

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

* * *

I. uznaje oskarżonego **M. P.** za winnego popełnienia czynu, opisanego w części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności zawiesza oskarżonemu warunkowo na okres 2 (dwóch) lat próby;

III. na podstawie art. 63 § 1 k.k., na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w dniu 11 listopada 2013 roku;

IV. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat;

V. na podstawie art. 63 § 2 k.k., na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy w dniach od 11 listopada 2013 roku do 17 marca 2014 roku;

VI. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 1 i art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. z 1083 roku, Nr 49, poz. 223) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 90 zł, ustalając wysokość należnej opłaty na kwotę 180 złotych.

Sygn. akt II K 28/14

UZASADNIENIE

Sąd na podstawie całości materiału dowodowego ujawnionego na rozprawie głównej ustalił następujący stan faktyczny:

W dzień poprzedzający zatrzymanie, tj. w niedzielę 10 listopada 2013r. oskarżony M. P. w ciągu dnia pił piwo, a następnie w godzinach wieczornych będąc na koncercie i nieco po jego zakończeniu spożywał wódkę, po czym udał się do samochodu m-ki O. (...) nr rej. (...), w którym został na noc nie wracając do domu. Następnego dnia, tj. 11 listopada 2013r. ok. godz. 8.10 postanowił pojechać tym samochodem do miejsca zamieszkania. Ruszył z okolic pl. (...) w kierunku ul. (...), gdzie ówczesniej wynajmował mieszkanie. Ok. godz. 8.20, będąc na pl. (...) został zatrzymany do kontroli przez pełniących tego dnia obowiązki służbowe funkcjonariuszy: sierż.: P. Ź. oraz st. post.: T. Ź..

Funkcjonariusze wyczuwając wyraźną woń alkoholu od oskarżonego zapytali go czy spożywał alkohol, M. P. przyznał, że tak. W związku z powyższym został on poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, którego wyniki były następujące: o godz. 9.18 - 0,87 mg/dm³; o godz. 9.42 - 1,01 mg/dm³ i o godz. 10.07 - 0,86 mg/dm³. Do protokołu tego badania oskarżony podał, że w dniu 10 listopada 2013r. spożywał alkohol w postaci wódki – 1 litr i piwa – 3 litry.

M. P. został zatrzymany, zatrzymano mu też prawo jazdy, samochód zaś zabezpieczono na parkingu przy ul. (...) we W. oraz zabezpieczono gotówkę jaką przy sobie posiadał w kwocie 130 zł. Po zakończeniu czynności oskarżonego osadzono w (...) K..

Oskarżony ma obecnie 26 lat. Posiada wykształcenie średnie bez wyuczonego zawodu. Jest osobą bezrobotną, jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu, dotychczas nie był karany sądownie.

dowód:

- wyjaśnień oskarżonego k. 1,15 - 17, 52 - 53

- zeznania św. T. Ź. k. 28/v

-protokołów użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu k. 2, 3

- protokołu zatrzymania osoby k. 4

- protokołu zatrzymania rzeczy k.6-10

- dane osobo-poznawcze k. 29

- dane o karalności k. 30

Oskarżony M. P. przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu oświadczając jednocześnie, że nie będzie składał wyjaśnień i prosząc o łagodny wymiar kary (k.17).

Składając wyjaśnienia na rozprawie głównej oskarżony także przyznał się do popełnienia tego czynu, stwierdzając przy tym, że był to jego „głupszy wyskok”, że nie był wcześniej karany, i że chciałby prosić o łagodny wymiar kary, podtrzymał też swoje wcześniejsze wyjaśnienia. Podał nadto, iż w dniu poprzedzającym zdarzenie w ciągu dnia spożywał piwo, a wieczorem na koncercie i po jego zakończeniu spożywał wódkę, po czym udał się do samochodu, w którym został na noc nie wracając do domu, a następnego dnia ok. godz. 8.10 postanowił pojechać tym samochodem do miejsca zamieszkania na ul. (...), gdzie ówczesniej wynajmował mieszkanie, po czym został zatrzymany przez policjantów, którym przyznał, że spożywał wcześniej alkohol. Oskarżony wyjaśnił, że nie wie dlaczego postanowił pojechać samochodem podkreślił, iż czuł się dobrze. Stwierdził też, że wie, iż nie można jechać samochodem pod wpływem alkoholu (k. 52-53).

Sąd oceniając wyjaśnienia oskarżonego uznał je za wiarygodne z uwagi na to, że są one wewnętrznie spójne i konsekwentne, choć początkowo ograniczyły się w zasadzie do przyznania się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnienia te znajdują nadto potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, głównie zaś w zeznaniach św. T.

Ż., protokole zatrzymania oskarżonego i poddania go badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. W dowodach Sąd także dał wiarę nie znajdując podstaw do podważenia ich wiarygodności. Dowody te wzajemnie się potwierdzają i uzupełniają i wraz z wyjaśnieniami oskarżonego, jak też pozostałymi dowodami z dokumentów (danymi osobo-poznawczymi, danymi o karalności i in.) tworzą spójną całość. Powołane dokumenty zostały sporządzone przez powołane do tego organy w zakresie ich właściwości, a ich treść nie była przez strony kwestionowana, do czego i Sąd nie znalazł podstaw.

Sąd zważył, co następuje:

Mając na uwadze wyżej omówiony stan faktyczny, Sąd doszedł do wniosku, iż oskarżony zachowaniem swoim wypełnił ustawowe znamiona czynu z art. 178a § 1 k.k. zgodnie, z którym, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym podlega karze przewidzianej w tym przepisie.

Zgodnie z dyspozycją art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy:

- 1) zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub
- 2) zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Analizując zachowanie oskarżonego od strony przedmiotowej stwierdzić należy zatem, że w dniu 11 listopada 2013r. znajdując się w stanie nietrzeźwości, mając niewątpliwie powyżej 0,25 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził pojazd mechaniczny - samochód marki O. (...) o nr rej. (...). Takim postępowaniem oskarżony wypełnił ustawowe znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 k.k.

Analizując zachowanie oskarżonego od strony podmiotowej, stwierdzić należy, iż spożywając alkohol w dniu poprzedzającym zdarzenie, w tym w godzinach wieczornych i to w takiej ilości, zdawał on sobie sprawę z tego, iż nie powinien jeździć pojazdem mechanicznym (wyjaśniając stwierdził, że wie, że nie można jechać samochodem pod wpływem alkoholu – k. 53), a mimo to dopuścił się takiego zachowania. W tym stanie rzeczy nie można mieć więc wątpliwości, że również od strony podmiotowej oskarżony zachowaniem swym wypełnił ustawowe znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 k.k., w związku z czym Sąd uznał M. P. za winnego popełnienia czynu, opisanego w części wstępnej wyroku.

Orzekając o karze Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary przewidziane w art. 53 k.k. uwzględniając przy tym cele, jakie winna osiągać kara w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej, stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu. Stosując te kryteria Sąd doszedł do przekonania, że orzeczona kara jest słuszna i sprawiedliwa, stanowi też stosowne zadośćuczynienie społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

Jako podstawowe kryterium orzekania kary w ramach prewencji indywidualnej Sąd przyjął osobowość sprawcy, a w szczególności stopień jego zawinienia, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie po jego popełnieniu, a także relacja między charakterem popełnionego przez niego czynu a potrzebami w zakresie świadomości prawnej społeczeństwa.

Okoliczność łagodzącą stanowił zdaniem Sądu fakt przyznania się przez oskarżonego do popełnienia zarzucanego czynu, nie utrudnianie postępowania, wyrażona skrucha oraz uprzednia niekaralność. Natomiast jako okoliczność obciążającą Sąd wziął pod uwagę wysoki stopień nietrzeźwości oskarżonego.

Sąd uznał też, że zachodzi wobec oskarżonego pozytywna prognoza kryminologiczna, wobec czego zasadnym było wymierzenie mu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania i to na minimalny ustawowo przewidziany okres. Zdaniem Sądu kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania powinna zapobiec powrotowi oskarżonego do przestępstwa. Pamiętać tu też należy, że w przypadku popełnienia przez oskarżonego w okresie próby

kolejnego przestępstwa będzie on musiał ponieść konsekwencje tego postępowania i liczyć się z tym, że zostanie zarządzone wykonanie orzeczonej wyrokiem kary.

Jednocześnie też Sąd będąc do tego zobligowanym, mając na uwadze wszelkie okoliczności przedmiotowej sprawy, orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na wskazany okres, uznając, że będzie to środek dostatecznie dotkliwy, który spełni w odpowiednim stopniu swoją rolę, jaką jest ochrona uczestników ruchu drogowego przed kierowcą niezdyscyplinowanym oraz umyślnie naruszającym zasadę ruchu drogowego - tj. zasadę trzeźwości.

Na podstawie powołanych przepisów Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet wymierzonej kary pozbawienia wolności oraz na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okres jego zatrzymania i okres zatrzymania mu prawa jazdy.

Z uwagi na wiek oskarżonego i jego możliwości zarobkowe, uwzględniając przy tym deklarację oskarżonego o możliwości podjęcia pracy (k. 53), Sąd zasądził od niego koszty sądowe.